

נאום בשם הוועדה העממית נגד הגדר

לכבוד הזכייה במדליה על שם קארל פון-אוסיינצקי, במרכז התרבות הבינלאומי שבברלין.

בשם אללה הרחמן והרחום

יום ראשון, 7 לנובמבר, 2008

נכבדיי ראשי חבר הנאמנים של האסיפה העולמית לזכויות אדם,
גבירותיי ורבותיי,

ברצוננו להודות לכם בשם העם הפלסטיני, תושבי הכפר בלעין וועדתנו העממית נגד הגדר וההתנחלויות, על האמון שנתתם בנו ועל הבחירה שבחרתם בוועדה ובשותפינו למאבק, האנרכיסטים הישראלים, לקבלת מדליית קארל פון-אוסיינצקי לשנת 2008. הכבוד שחלקתם לנו נושא בחובו משמעות מיוחדת עבורנו, שכן הוא מוענק במלאת עשרים ואחת שנים לתחילת האינתיפאדה הפלסטינית הכוללת נגד הכיבוש, וכן במלאת שישים שנה להצהרה העולמית של זכויות האדם.

גבירותיי ורבותיי,

הדיכוי שמופעל על עמנו במסגרת הכיבוש הישראלי, שכולל הריגות ומעצרים, עומד בדרכנו להשגת שלום אזורי. אין שלום כשיש הפרת זכויות אדם. בתקופה האחרונה עוצמת ההתקפות והדיכוי מהצד הישראלי גברה. במהלך החודשיים האחרונים, בזמן מסיק הזיתים, מתנחלים ישראלים תקפו כפרים פלסטינים באכזריות רבה. מתנחלים אלה יודעים מה רבה החשיבות הכלכלית, החברתית והפוליטית של המסיקים לאיכרים הפלסטינים. לכן הם תקפו את הכפרים, הכו איכרים, שרפו שדות ועקרו עצים. ההתנחלויות הישראליות בגדה המערבית מהוות מכשול אדיר בדרך לשלום, שכן הן חוצצות בין מרכזי אוכלוסין ומרסקות את הרצף הגיאוגרפי. ההתנחלויות מחוברות זו לזו במערכת כבישים גזענית באורך 312 קילומטר, שהתנועה עליהם אסורה לפלסטינים. בנוסף לכך ישנם 608 מחסומים וחסומות בין הערים והכפרים הפלסטינים, ואלה מכריחים את התושבים לחפש דרכים חלופיות להגיע לעבודה, לבקר קרובי משפחה או למצוא גישה לשירותים רפואיים. דרכים חלופיות אלה לרוב מסוכנות מאוד, ובפירוש ארוכות משמעותית מהדרכים הרגילות, ועל כן עולות לפלסטינים בזמן, מאמץ וכסף.

על כל אלה נוספת חומת האפרטהייד, שנמתחת לאורך 770 קילומטר, מספחת 12.6% משטח הגדה המערבית, ומפקיעה את רוב האקוויפרים החשובים וכמות נכבדת מהאדמות החקלאיות הפוריות. חומת האפרטהייד אף מונעת ממוסלמים ומנוצרים גישה למקומות הקדושים להם. השילוב בין חומת האפרטהייד לבין ההתנחלויות הישראליות לא רק מהווה הפרה של החוק הבינלאומי ופשע מלחמה, הוא אף הורס את הכלכלה הפלסטינית ואת מרקם החברה הפלסטינית.

כמו 129 כפרים אחרים, גם הכפר בלעין נפל קורבן לסרטן חומת האפרטהייד, שמנתקת אותנו מ-57.5% מאדמותינו, כולל אדמות שבהן נטועים עצי זית ופרי. רשויות הכיבוש הישראליות מאיימות עלינו בהפקעת אדמות, ובונות בתים למתנחלים על אדמותינו. כנגד מצב זה אנחנו מוחים בקול ובהתקוממות זה ארבע שנים, במאבק הכולל ילדים, צעירים וצעירות, ומשותף עם חברינו בעולם כולו, ובמיוחד עם קבוצות הסולידריות השונות, תנועות השלום הישראליות, ואנרכיסטים נגד הגדר.

אנו מוחים נגד בניית החומה הגזענית בכל האמצעים שוחריו השלום שלרשותנו, ומבססים את פעולותינו על לקחי האינתיפאדה הראשונה ועל הניסיון לשלב בהן נופך של יצירתיות וחדשנות, על מנת שנוכל להעביר את המסר ולשמור על המומנטום גם יחד. אך בו בזמן אנו נתקלים באמצעי הדיכוי הקשים ביותר והאלימים ביותר המופעלים על ידי החיילים הישראלים, המשתמשים במגוון שיטות כדי לעצור אותנו ומנסים עלינו כלי נשק חדשים, דבר שהוביל לאלף פציעות. רבים מהפצועים ממשיכים לסבול ממגבלות פיזיות. הצבא הישראלי עצר שישים פעילים צעירים, שרף את שדותינו, עקר את עצינו, תקף את בתינו והטיל סגרים ועוצרים, ובכך מנע מהתושבים להגיע לעבודותיהם, וכל זאת בנוסף לצורות אחרות של ענישה קולקטיבית.

באחד מהאירועים שאני זוכר היטב גילינו שחיילים ישראלים מתכננים לעקור עצי זית מהצד המערבי של החומה. לאחר שנפגשנו לדון במצב יצאנו לשטח עם פעילים בינלאומיים וישראלים מוקדם בבוקר, לפני הגעתם של הדחפורים, וקשרנו את עצמנו לעצים. הצלחנו להפגין את הקשר ההיסטורי בינינו לבין אדמתנו והעצים. הצלחנו לעשות זאת בדרכי שלום. אך ההפך היה הנכון לגבי החיילים הישראלים, שעצרו כמה מאתנו והכו אותנו באלימות. זוהי רק דוגמה לאחת מתוך מאות המחאות העממיות שביצענו.

ב-1993, לאחר חתימת הסכם אוסלו, הייתה לנו תקווה שפתרון מקיף למצוקותינו נמצא בפתח. אלא שמהר מאוד הרשויות הישראליות עמעמו את התקווה לשלום באמצעות בנייה מואצת בהתנחלויות וקביעת עובדות בשטח. אנחנו מבינים שהדרך לשלום ארוכה ומלאה מכשולים. אנחנו גם יודעים שהשלום מתחיל כאן, איתנו. חוויותינו מבלעין הן מודל למאבק משותף ולדו-קיום. לא יוצרים שלום במעמד צד אחד, ללא השני. אנו מאמינים בתוקף כי אלו שיעשו את השלום הם אותם פלסטינים וישראלים שנאבקים כתף אל כתף למען שוויון זכויות לכל בבלעין, ג'וס ובכפרים נוספים. שלום ודו-קיום מתחילים איתנו ועם מאבקנו המשותף.

חברים יקרים,

אנו מוקירים מאוד את האמון שנתתם בנו ובחברינו מאנרכיסטים נגד הגדר בכך שנתתם לנו את המדליה הזו. בתמיכתם נמשיך את ההתנגדות המשותפת בדרכי השלום ואת ההגנה על אדמותינו וזכויותינו. אנחנו מבטיחים שלא נחסוך במאמצים על מנת לחלוק את הניסיון הייחודי שלנו עם אחרים. אנחנו בטוחים שנוכל לממש את זכויותינו בהקדם.

שוב תודה, ומי ייתן ואלוהים יהיה לצדכם.

עבדאללה אבו-רחמה – מתאם הוועדה העממית נגד החומה וההתנחלויות.